

Dosarul nr. 2ra-2066/19

Prima instanță: Judecătoria Ungheni (jud. A. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Roman, reprezentat de avocatul Vasile Țurcanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatoli Malevanciuc, reprezentat de avocatul Tudor Țurcanu împotriva lui Alexandru Roman cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandru Roman, reprezentat de avocatul Vasile Țurcanu și menținută hotărârea din 12 mai 2015 a Judecătoriei Ungheni, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 25 august 2014, Anatoli Malevanciuc, reprezentat de avocatul Tudor Țurcanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Roman cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 aprilie 2006, i-a dat cu împrumut lui Alexandru Roman suma de 4 800 de dolari SUA și 15 000 de ruble rusești, fapt confirmat prin recipisa din 1 aprilie 2006.

A remarcat că adresările lui către pârât în privința restituirii banilor au eșuat fără succes, astfel nici până în prezent, nu a fost restituită suma împrumutată.

Întru respectarea căii prelabile de soluționare a litigiului, la 20 februarie 2014, în adresa pârâtului a expediat reclamația privind restituirea împrumutului, care a fost recepționată la 27 februarie 2014, dar lăsată fără răspuns până în prezent.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 867, 871 Cod civil, art. 94, 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Alexandru Roman în beneficiul lui a sumei împrumutului în mărime de 15 000 de ruble rusești și 4 800 de dolari SUA echivalent în lei la cursul valutar al BNM la momentul executării hotărârii și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 mai 2015 a Judecătorei Ungheni, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată de la Alexandru Roman în beneficiul lui Anatoli Malevanciuc datoria în sumă de 15 000 de ruble rusești și 4 800 de dolari americani, echivalentul în lei moldovenești la cursul valutar al BNM la momentul executării și cheltuielile judiciare în sumă de 7 174 de lei.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Alexandru Roman și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 7 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Alexandru Roman, casată decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Alexandru Roman, reprezentat de avocatul Vasile Țurcanu și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au apreciat recipisa semnată de către Alexandru Roman ca fiind dovadă admisibilă în contextul pretențiilor invocate de către Anatoli Malevanciuc, or, natura obligației de datorie stipulată în această recipisă este certă.

Au reținut instanțele de judecată ierarhic inferioare că recipisa în cauză a fost scrisă și semnată personal de către Alexandru Roman, fapt confirmat atât prin raportul de expertiză nr. 004 din 14 ianuarie 2016, cât și prin raportul de expertiză judiciară nr. 405-406 din 15 martie 2018.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au accentuat că recipisa menționată conține informații despre părțile contractului de împrumut (numele, prenumele, patronimicul) și despre suma concretă a împrumutului, prin urmare, poate servi drept temei pentru încasarea sumei împrumutate.

La 25 iunie 2019, Alexandru Roman, reprezentat de avocatul Vasile Țurcanu a declarat recurs împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță superficial și prematur a examinat cererea de chemare în judecată depusă de Anatoli Malevanciuc și a pronunțat hotărârea prin care a admis-o integral.

Cu referire la prevederile art. 100 alin. (1) CPC, a obiectat că prima instanță a examinat cauza în lipsa lui, fiind dispusă și citarea publică a lui potrivit art. 108 CPC, însă dispunând citarea publică în ziarul „Unghiul”, instanța nu a făcut tot posibilul pentru a asigura citarea lui, or, în situația dată Codul de procedură civilă prevede până la citarea publică există și alte metode de citare, inclusiv prin intermediul executorului judecătoresc, fapt care nu a fost făcut.

A menționat că nu a primit nicio citație și nicio copie de pe cererea de chemare în judecată înaintată de Anatoli Malevanciuc împotriva sa.

A precizat că unicul argument în susținerea cererii de chemare în judecată a fost recipisa din 1 aprilie 2006 și somația din 20 februarie 2014.

A accentuat că în recipisa anexată lipsesc date de identificare a părților recipisei - nume, prenume, patronimic, adresa de domiciliu, seria buletinului de identitate, cod personal și semnătura ambelor părți figurate în recipisa, or, art. 210 Cod civil, prevede că actul juridic trebuie semnat de ambele părți, fapt care lipsește în recipisă.

Recurentul a mai notat că, deși recipisa a fost semnală la 1 aprilie 2006, Anatoli Malevanciuc a înaintat cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei abia anul 2014, neaducând argumente concludente și pertinente în susținerea cererii că anume el (Anatoli Malevanciuc) este acea persoană care i-a dat cu împrumut suma menționată și că are dreptul să o pretindă.

Cu referire la prevederile art. 3 din Legea eu privire la bani și art. 21 din Legea privind reglementarea valutară, a remarcat că recipisa al cărei obiect este valută străină nu se încadrează în cerințele legii.

A considerat că în recipisa menționată urma să fie scrisă suma în valută atât cu cifre, cât și cu litere și echivalentul în lei moldovenești la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la situația din 1 aprilie 2006.

A atenționat că la judecarea apelului, Curtea de Apel Bălți nu a luat în calcul poziția expusă de Curtea Supremă de Justiție în decizia din 7 noiembrie 2018 și practic a păstrat aceeași poziție expusă în decizia din 24 mai 2018.

Instanța de apel a reținut faptul că Codul civil nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate prevederile art. 210, 211 Cod civil, dar contrar poziției enunțate, Curtea de Apel Bălți a constatat că Anatoli Malevanciuc este persoana care i-a dat cu împrumut suma de 4 800 de dolari SUA și 15 000 de ruble rusești, neaducând niciun argument cum s-a constatat că Molevanciuc A. A. este Anatoli Malevanciuc, că 4 800 de dolari SUA sunt 300 \$ + 4 500 \$ și că 15 000 r.p. sunt ruble rusești.

A relevat că în cadrul ședinței de judecată, instanței de apel i-a fost înaintată o cerere prin care a fost solicitată efectuarea expertizei grafoscopice în coroborare cu poziția Curții Supreme de Justiție conform deciziei din 7 noiembrie 2018, însă cererea a fost respinsă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 25 aprilie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 85 vol. II), fiind recepționată de către recurent și reprezentantul acestuia, avocatul Vasile Țurcanu la 3 mai 2019, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f. d. 86, 87 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 iunie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandru Roman, reprezentat de avocatul Vasile Țurcanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandru Roman, reprezentat de avocatul Vasile Țurcanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Alexandru Roman, reprezentat de avocatul Vasile Țurcanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Roman, reprezentat de avocatul Vasile Țurcanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas